

По това време сливенскитѣ балкани не сж били праздни. Двамата юнака се намиратъ съ *Георги Трънкинъ*, старъ сливенски хайдутинъ, който прѣзъ това време се подвизавалъ въ Добруджа. *Трънкинъ* е билъ тѣхния прѣвъ учителъ по хайдутлука и слѣдователно *войвода*.¹⁾

Шетането имъ по Балкана се започва отъ 1858 г. Въ Източна България рѣдко имало планинска пжтека, която тѣ да не сж познавали. Прѣзъ 1858 г., съ свършека на лѣтото, тѣ напушатъ Стара планина и се прѣхвърлятъ въ Влашко. На слѣдната година, вече увеличени на брой, прѣминаватъ обратно Дунава. Прочутата мѣстность надъ Синитѣ Камъни при Сливенъ, *Кушъ Бунаръ*, се обръща на „воененъ магазинъ“ или хайдушки станъ. (Ср. възхищенията на *Чайковски* отъ *Кушъ Бунаръ* въ повѣстѣта му „България“, стр. 24—26)

ПАНАЙОТЪ ХИТОВЪ

съ двама отъ своитѣ другари

Скоро *Хитовъ* се прочува не само между българитѣ, но и между турцитѣ, които сждѣли за юначеството му даже отъ неговитѣ голѣми мустаци. Тѣй събранитѣ хайдуди сж се осмѣлявали да слизатъ въ подбалканскитѣ на Сливенъ села, дѣто сж заподирвали турски бейове и други потисници. Така, тѣ избавятъ селото *Могила* отъ единъ черкезски зулумджия, па и самия Сливенъ — отъ мѣстния кадия *Али*

¹⁾ Родилъ се е въ квартала Клуцохоръ. Носѣлъ името на майка си Трънка. Въ Сливенъ подобни родословни случаи не сж рѣдки. Ср. имената Станкинъ Димитъръ, Х. Калудинъ Анастасъ Ангелинъ Юрданъ (Гелин'то Дани), Маргинъ и т. н.